

แมลงวันผลไม้

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Bactrocera dorsalis* (Hendel)

พืชที่เกิดผลกระทบ : ผลไม้

ลักษณะการทำลาย

พบการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้เพศเมีย วางไข่แทงเข้าไปในผลไม้ ตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะอาศัยและซ่อนไข้อยู่ ทำให้ผลไม้เน่าเสียและร่วงหล่นลงพื้น แมลงวันผลไม้วางไข่ในผลไม้ที่ใกล้สุก และมีเปลือกบาง ผลไม้ที่ถูกทำลายนี้ มักจะมีโรคและแมลงชนิดอื่นๆ เข้าทำลายซ้ำ

เกษตรกรสามารถป้องกันและควบคุมแมลงวันผลไม้ ดังนี้

- ➔ การใช้สารล่อแมลงวันผลไม้เพศผู้ เช่น ใช้สารเมทิลยูจินอล โดยผสมกับสารเคมีกำจัดแมลงและไซลีน อัตราส่วน 75 : 20 : 5 (โดยปริมาตร)
- ➔ การใช้เหยื่อพิษ โดยมีส่วนผสมของโปรตีนไฮโดรไลเสท 4 ส่วน มาลาไธออน (50%) 1 ส่วน ผสมให้เข้ากันแล้วเติมน้ำลงไป 95 ส่วน คนให้เข้ากันแล้วใช้ฉีดพ่น เพื่อลดประชากรแมลงวันผลไม้เพศผู้และเพศเมีย
- ➔ การทำหมันแมลง โดยการฉายรังสีแกมมาให้แมลงเป็นหมันและปล่อยแมลงที่เป็นหมันออกสู่ธรรมชาติ เพื่อลดปริมาณแมลงในธรรมชาติจนหมดไป
- ➔ การกำจัดแมลงวันผลไม้หลังการเก็บเกี่ยว
 - การรมยา เช่น การใช้สารรม เมทิลโบรไมด์ (Methyl Bromide)
 - การใช้รังสี โดยการให้ผลไม้ที่ได้รับการฉายรังสีแกมมา
 - การใช้วิธีการอบไอน้ำร้อน

เพลี้ยไฟทุเรียน

เกษตรกรสามารถป้องกันและควบคุมเพลี้ยไฟทุเรียน ดังนี้

- ➔ อนุรักษ์และใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แมงมุมชนิดต่างๆ ตัวอ่อนแมลงช้าง และเพลี้ยไฟตัวห้ำ
- ➔ เพลี้ยไฟระบาดรุนแรง ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด ได้แก่ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรรใช้สารเคมีกำจัดแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำติดต่อกันหลายครั้ง เพราะทำให้เพลี้ยไฟสร้างความต้านทานได้

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Scirtothrips dorsalis* Hood. (เพลี้ยไฟ)

พืชที่เกิดผลกระทบ : ทุเรียน มังคุด มะม่วง เงาะ ลิ้นจี่
มะละกอ พริก พริกหวาน พริกชี้ฟ้า

ลักษณะการทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของพืช มีผลทำให้ใบอ่อนหรือยอดอ่อน ชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น ใบโค้ง แห้ง หงิกงอ และไหม้ เพลี้ยไฟจะระบาดรุนแรงในช่วงแล้ง ซึ่งตรงกับระยะที่ต้นทุเรียนออกดอกติดผล การทำลายในช่วงออกดอก ทำให้ดอกแห้ง ดอกและก้านดอกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล แคระแกร็น และร่วง การทำลายในช่วงผลอ่อนทำให้ชะงักการเจริญเติบโต เกิดอาการปลายหนามแห้งเกิดอาการผลไม่สมบูรณ์และแคระแกร็น

หนอนหัวดำมะพร้าว

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Opisina arenosella*

พืชที่เกิดผลกระทบ : มะพร้าว

ลักษณะการทำลาย

ตัวหนอนจะสร้างใยผสมกับมูลทำเป็นอุโมงค์ยาวค้ำยทางเดินของปลวกคลุมเส้นทางที่หนอนแทะกินผิวใบยาวตามทางใบมะพร้าว และอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้น การทำลายส่วนใหญ่พบบนใบแก่ ใบที่ถูกทำลายจะมีลักษณะแห้งเป็นสีน้ำตาล ตัวหนอนจะสร้างใยถึงใบย่อยให้ติดกันเป็นแพ

เกษตรกรสามารถป้องกันและควบคุมหนอนหัวดำมะพร้าว ดังนี้

- ➔ เฉพาะมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตรขึ้นไป ห้ามใช้กับมะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวกะทิ ฉีดสารเคมีอีมาเม็กตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น เจาะลำต้นมะพร้าวสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร จำนวน 2 รู ให้อุณหภูมิตรงกันข้ามกัน ใส่สารเคมีร้อยละ 15 มิลลิลิตร แล้วใช้ดินน้ำมันอุดรูทันที โดยแนะนำให้ฉีดเข้าลำต้น
- ➔ กรณีมะพร้าวที่มีความสูงน้อยกว่า 12 เมตร มะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะทิ และมะพร้าวที่ทำน้ำตาลให้ใช้วิธีการพ่นสารทางใบ โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ได้แก่
 - ฟลูเบนไดเอไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
 - คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SG อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - สปีนโนแสด 12% SG อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ลูเฟนยูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

ฉบับที่ 4 ประจำเดือน เมษายน 2565

“ด้วงหมัดผัก”

ชื่อวิทยาศาสตร์ : ชนิดปีกเหลืองแถบน้ำตาล *Phyllotreta flexuosa*

ชนิดปีกดำหรือปีกสีน้ำเงินเข้ม *Phyllotreta chontanica*

พืชที่เกิดผลกระทบ : คะน้า กวางตุ้ง ผักบุ้งนา และผักตระกูลกะหล่ำ

ลักษณะการทำลาย

ด้วงหมัดผักในประเทศไทยพบ 2 ชนิด คือชนิดปีกเหลืองแถบน้ำตาล และชนิดปีกดำสีน้ำเงินเข้ม แต่มากกว่า 80% เป็นชนิดปีกเหลืองแถบน้ำตาล ด้วงหมัดมีนิสัยที่สังเกตง่ายคือ เมื่อถูกกระทบกระเทือนจะกระโดดโดยอาศัยขาหลังสามารถดีดตัวไปได้ไกล

ด้วงหมัดผักเป็นแมลงปีกแข็งชนิดเดียวที่เป็นศัตรูสำคัญของผักตระกูลกะหล่ำ เช่น คะน้ากวางตุ้ง กะหล่ำดอก ผักกาดหัว ตัวอ่อนของด้วงหมัดผักชอบกัดกินหรือซ่อนไข่เข้าไปกินอยู่บริเวณโคนต้นหรือรากของผักทำให้ผักเหี่ยวเฉา และไม่เจริญเติบโตถ้ารากถูกทำลายมากๆ ก็อาจทำให้ผักตายได้ ตัวเต็มวัยชอบกัดกินด้านล่างของผิวใบทำให้ใบมีรูพรุนและอาจกัดกินลำต้น และกลีบดอกด้วย

เกษตรกรสามารถป้องกันและควบคุมด้วงหมัดผัก ดังนี้

- ➔ การใช้ไส้เดือนฝอย (Nematodic 22) อัตรา 1 ซอง 4 ล้านตัว ต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นหรือราดไส้เดือนฝอยบนแปลงปลูกผักทั้งนี้ก่อนใช้ไส้เดือนฝอย ควรพ่นน้ำให้ความชุ่มชื้นแก่พืช ก่อนและควรพ่นหลัง 17.00 น. ไปแล้ว
- ➔ ใช้เชื้อแบคทีเรีย (บีที) บาซิลลัส ทูริงเยนซิส เช่น โนวอดอร์เอฟซี โดยพ่นหรือราดทุก 7 วัน
- ➔ ใช้คาร์บาริล (เซฟวิน) 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 40-60 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ในแหล่งที่ด้วงหมัดผักยังไม่ สร้างความต้านทานต่อสารเคมี
- ➔ แต่สำหรับแหล่งปลูกผักเก่า แมลงมีความต้านทานต่อสารเคมี ควรใช้คาร์โบซัลแฟน (พอสซ์) 20% อีซี อัตรา 50-75 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพีโนฟอส (ซูเปอร์ครอน) 50% อีซี อัตรา 30-40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรไทโอฟอส (โตกูโทอน) 50% อีซี อัตรา 30-40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร

